

25η Μαρτίου: Διπλή γιορτή, διπλά και τα μηνύματα του χθες για το σήμερα.

Γράφει
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος

25η Μαρτίου 2021. Φέτος συμπληρώνονται 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση ή Εθνική Παλιγγενεσία καλύτερα, όπως ονομάζεται.

Η Πατρίδα μας, για μια ακόμη φορά, ευρίσκεται και πάλι σε μια, ίσως, διαφορετική κατάσταση, εν μέσω των απαγορευτικών λόγω του κορωνοϊού, αλλά και των απειλών από μέρους της Τουρκίας, για επαναφορά του Σουλτανάτου, αξιώνοντας, νησιά μας και εκμετάλλευση του υπόγειου πλούτου μας.

Φέτος όπως και πέρυσι, ο εορτασμός είναι και πάλι πολύ διαφορετικός, δεν θα έχουμε παρελάσεις και εκδηλώσεις.

Όμως η αναφορά σε αυτή τη διπλή εορτή είναι επιβεβλημένη, ως θύμηση ενάντια στη λήθη, ως Εθνική ανάταση, ενάντια Εθνική απονεύρωση και τις ανερευθρίαστες αξιώσεις του κατακτητή, που έτσι εμφανίστηκε τον 11^ο αιώνα στις προγονικές μας εστίες και έτσι παρέμεινε.

Σε κάθε περίπτωση, και έστω με αυτές τις πρωτόγνωρες καταστάσεις που βιώνουμε εξ αιτίας του κορωνοϊού και των Εθνικών θεμάτων, την ημέρα αυτή ο Ελληνισμός, εντός και εκτός συνόρων, πανηγυρίζει για δύο «Χαίρε»:

Το «Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία» και το «Χαίρε ω Χαίρε Λευτεριά».

Το πρώτο «Χαίρε» αναφέρεται στη θεομητορική εορτή, τον Ευαγγελισμό Της Θεοτόκου, κατά την οποία ο Αρχάγγελος Γαβριήλ μετέφερε στην παρθένο Μαρία τη χαρμόσυνη αγγελία της σύλληψης του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού.

Ευαγγελισμός σημαίνει αναγγελία καλής - χαρμόσυνης είδησης.

Ετυμολογικά προέρχεται από το ευάγγελος (=ευ+άγγελος < αγγέλω).

Το δεύτερο «Χαίρε» αναφέρεται στα μεγαλεία της Ελευθερίας.

Με την πτώση της Κωνσταντινούπολης, στις 29 Μαΐου 1453, η μαύρη νύχτα της σκλαβιάς κάλυψε τον εθνικό ορίζοντα και το όνομα της Ελλάδας έσβησε από τους χάρτες της υδρογείου.

Μία ανίκητος ελπίδα και μία αμετακίνητη πίστη, ρίζωσαν βαθιά

έφελναν σιγανά τα χείλη του ραγιά στην Παναγία:

*" Σώπασε Κυρά Δέσποινα
και μη πολύ δακρύζεις,
πάλι με χρόνια με καιρούς
πάλι δικά μας θα 'ναι " .*

Έγιναν δύναμη που δυνάμωνε το σκλάβο Έλληνα και τον έκανε να ξεσηκώνεται κατά καιρούς και να κτυπά τον δυνάστη.

Και ο λαός ξεσηκωνόταν σε κάθε ευκαιρία. Τέτοιες εξεγέρσεις μικρές και μεγάλες έγιναν πολλές. Ξεπέρασαν τις 150,

στην ψυχή του Έθνους, από την ίδια θλιβερή και μαύρη εκείνη ημέρα που Βυζαντινός δικέφαλος αετός, δίπλωνε βαριά πληγωμένος τα φτερά του και κούρνιαζε στην άγια τράπεζα της Αγίας Σοφίας.

Η ελπίδα και η πίστη για την απελευθέρωση, δεν έσβησαν από τις καρδιές των Ελλήνων.

Έμειναν κρυμμένες στα στήθη τους. Έγιναν τραγούδι και ύμνος, που τον

χωρίς όμως να φέρουν το " ποθούμενο".

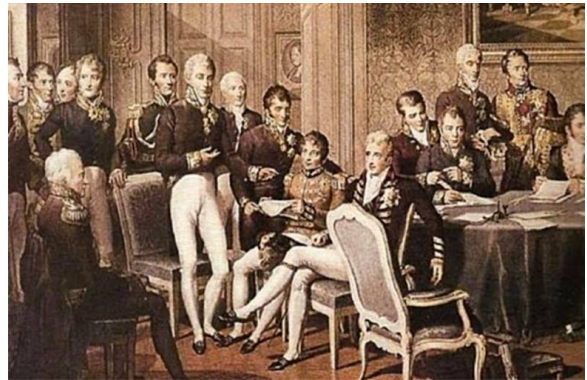

Έτσι οι Έλληνες συνέχισαν για 368 χρόνια να δοκιμάσουν την καταπίεση και τη σκληρότητα του Ασιατικού κατακτητή, που εκδήλωναν με σφαγές, αρπαγές και καταστροφές περιουσιακών, με βίαιο εξοπλισμό, παιδομάζωμα, φορολογίες και άλλες βίαιες πράξεις.

Ένα μέρος από τις αποτυχίες των Ελλήνων προήλθε και από την εγκατάλειψη των ξένων και ισχυρών της εποχής.

Οι Έλληνες έδιδαν πίστη στις υποσχέσεις τους, ενώ αυτοί επεδίωκαν μόνο το συμφέρον τους και τους εγκατέλειπαν, μετά τις πρώτες αποτυχίες (διαχρονικό το φαινόμενο).

Έπειτα από πολλές τέτοιες δοκιμασίες οι Έλληνες αποφάσισαν να στηρίξουν στις δικές τους μόνο δυνάμεις, για να πετύχουν την απελευθέρωση.

Έτσι στις 25 Μαρτίου 1821 ο Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών Γερμανός μαζί με τους οπλαρχηγούς Ανδρέας Λόντο και Ανδρέα Ζαΐμη, κήρυξε την επανάσταση στο μοναστήρι της Αγ. Λαύρας κοντά στα Καλάβρυτα.

Τρεις μέρα αργότερα στις 28 Μαρτίου 1821 σχηματίστηκε και προσωρινή κυβέρνηση στην Καλαμάτα, την οποία είχαν ελευθερώσει από τις 23 Μαρτίου οι Μανιάτες και Μεσσήνιοι με οπλαρχηγούς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη και τον Πέτρο Μαυρομιχάλη.

Ο απαγχονισμός του Πατριάρχου, δυνάμωσαν την πίστη και γέμισαν ατσάλι τη θέληση για την ελευθερία.

Από την Πελοπόννησο η επανάσταση διαδόθηκε σ' ολόκληρη την υπόδουλη Ελλάδα μ' ένα σύνθημα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΘΑΝΑΤΟΣ». Ήρθε η ώρα της εθνικής αναστασης!

Σε όλα τα μέρη της Ελλάδας, Στερεά Ελλάδα, Εύβοια Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία, Κρήτη και άλλα νησιά οι Έλληνες ξεσηκώθηκαν και αγωνίζονταν για τη λευτεριά τους.

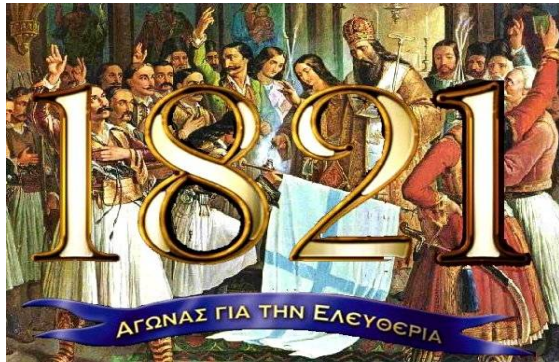

Πατριάρχης Γρηγόριος

Ο αγώνας κατά του Τούρκου κατακτητή ήταν αιματηρός, κράτησε 92 χρόνια μέχρι και το 1913, με την κήρυξη του Β' Βαλκανικού πολέμου.

Η Επανάσταση του 1821 είναι το σπουδαιότερο γεγονός στην Ιστορία της Νεώτερης Ελλάδας και η αφετηρία της αναγέννησης του Ελληνικού Κράτους.

Παράλληλα είναι ένα γεγονός παγκοσμίου σημασίας διότι υπήρξε η πρώτη Εθνική Επανάσταση, για την ανεξαρτησία ενός υπόδουλου Έθνους, που παραδειγματίσε και άλλους υπόδουλους λαούς.

Δεν πρέπει λοιπόν να λησμονούμε ποτέ, οι σημερινοί Έλληνες ότι οφείλουμε την Ελευθερία, την Εθνική μας υπόσταση και υπερηφάνεια, την πρόοδο και την ευημερία μας στους αγώνες και τις θυσίες των αγωνιστών του 1821.

Χάρη στη ζωτικότητα της φυλής, το Ελληνικό Έθνος διατήρησε την Εθνική του συνείδηση περί κοινής καταγωγής και γλώσσας και την πίστη του στη Χριστιανική Θρησκεία καθ' όλη τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Ο Έλληνας δεν αφομοιώθηκε από άλλους λαούς, αντίθετα λίγες ξένες ομάδες που μετανάστευσαν στον Ελληνικό χώρο αφομοιώθηκαν και εξελληνίστηκαν.

Οι Έλληνες άρχισαν τον πόλεμο του 1821 ολιγάριθμοι και σχεδόν άοπλοι, χωρίς οργανωμένο και πειθαρχημένο Στρατό.

Ήταν υποχρεωμένοι να πολεμήσουν εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που διέθετε πολυάριθμο και άρτια εξοπλισμένο Στρατό.

Η ιδέα του χρέους όμως εμπύχωσε και δυνάμωσε τους Έλληνες ώστε να υπεριχύσουν των Τούρκων όπως άλλοτε και οι Μαραθονομάχοι και Σαλαμινομάχοι υπερίσχυαν των Περσών.

Ο αγώνας του 1821 ήταν καθολικός. Δεν ήταν έργο των ολίγων, μια τάξης ή μιας κοινωνικής ομάδας.

Ήταν έργο όλων των Ελλήνων και όλων των περιοχών, πλουσίων και πτωχών, μορφωμένων και αγραμμάτων.

Ήταν αγώνας υπέρ βωμών και εστιών "για του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδας την Ελευθερία".

Ήταν αγώνας για το "ποθούμενο".

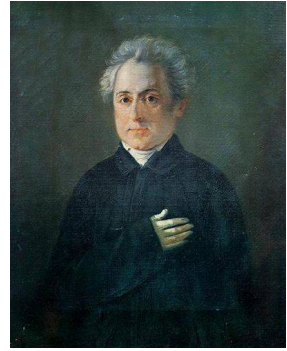
Οι ιδέες της ελευθερίας του Έθνους και της αντιπροσωπευτικής διακυβέρνησης ενέπνεαν τους αγωνιστές του '21 που τους ένωναν οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, οι παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα τους.

Ήταν ισχυροί παράγοντες που ένωναν τους Έλληνες. Δυστυχώς όμως μεσολαβούσαν συχνά τα στοιχεία, που τους χώριζαν.

Οι ξένες επιρροές, οι εγωισμοί και τα μικροσυμφέροντα διχαζαν πολλές φορές τους Έλληνες και βοηθούσαν τον εχθρό.

Έτσι "η διχόνοια η δολερή", όπως την ονόμασε ο ποιητής, λίγο έλειψε να φέρει την καταστροφή και να οδηγήσει σε αποτυχία την επανάσταση.

Όλα αυτά μας αποδεικνύουν ότι η γενιά του 1821 είχε όλες τις πανάρχαιες αρετές και αδυναμίες της φυλής μας. Αγωνιζόταν για να κτίσει, αλλά από την άλλη πλευρά γκρέμιζε μερικές φορές.

Όπως όμως συνήθως συμβαίνει με τους Έλληνες, το κτίσιμο ήταν περισσότερο από το γκρέμισμα και έτσι έκτισαν την καινούργια Ελλάδα.

Είμαστε υποχρεωμένοι όλοι οι Έλληνες, να διαφυλάξουμε την πνευματική και πολιτική παράδοση στην οποία στηρίχθηκε η επανάσταση του '21, που δεν εξετάζεται μόνο σαν Στρατιωτικό γεγονός Πανευρωπαϊκής ακτινοβολίας, αλλά και σαν πνευματικός αγώνας ενός λαού που πιστεύει στην αξία της ιδέας και υπηρετεί σε όλες τις εποχές, τις ακατάλυτες αρχές της ελευθερίας και της Αρετής.

Σήμερα 200 χρόνια μετά, που οι καιροί είναι και πάλι δύσκολοι, ας κλίσουμε νοερά το γόνυ μπροστά στους τάφους των αθάνατων νεκρών μας και ας υψώνουμε με ευγνωμοσύνη το νου και την καρδιά μας στους ελευθερωτές, στους ήρωες και μάρτυρες των ηρωικών αγώνων του 1821 και ας του υποσχεθούμε ότι είμαστε και εμείς έτοιμοι:

Να υποστούμε κάθε θυσία για να υπερασπιστούμε τα όσια και ιερά της φυλής μας.

Να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας και να καταπολεμήσουμε τη διχόνοια κάνοντας πράξη την ομόνοια, την ενότητα και την αδερφοσύνη, χωρίς ξένες επιρροές και επεμβάσεις.

Να οδηγήσουμε την Ελλάδα και πάλι στην πρόοδο και την ευημερία .

*"Διπλή γιορτή διπλή χαρά την αγία τούτη μέρα
απ' άκρη σ' άκρη η χώρα μας στα γαλανά ντυμένη
της Λευτεριάς τα σήμαντρα ηχούνε στον αέρα
κι ο Γαβριήλ στην Παναγιά μήνυμα θείο φέρνει.*

*Είκοσι πέντε του Μαρτίου μέρα ευλογημένη
οι ουρανοί ανοίξανε κι έλαμψε όλη η γη
η Παναγιά γονατιστή ακούει θαμπωμένη
πως απ' αυτή θα γεννηθεί το θεϊκό Παιδί.*

*Διπλή γιορτή, διπλή χαρά, πανηγυρίζει η φύση
του λυτρωμού το μήνυμα χαρμόσυνα αντηχεί.
Ο αγώνας για τη Λευτεριά του σκλάβου έχει αρχίσει
και γιορτινά στολίστηκε ο ουρανός κι η γη."*

Με τις πρεσβείες Της Υπεραγίας ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας
ας αναφωνήσουμε:

ΖΗΤΩ Η 25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1281

ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ